

Ε.Η.Μ.
Παρασκευοπούλου 4
45444 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ Νέα

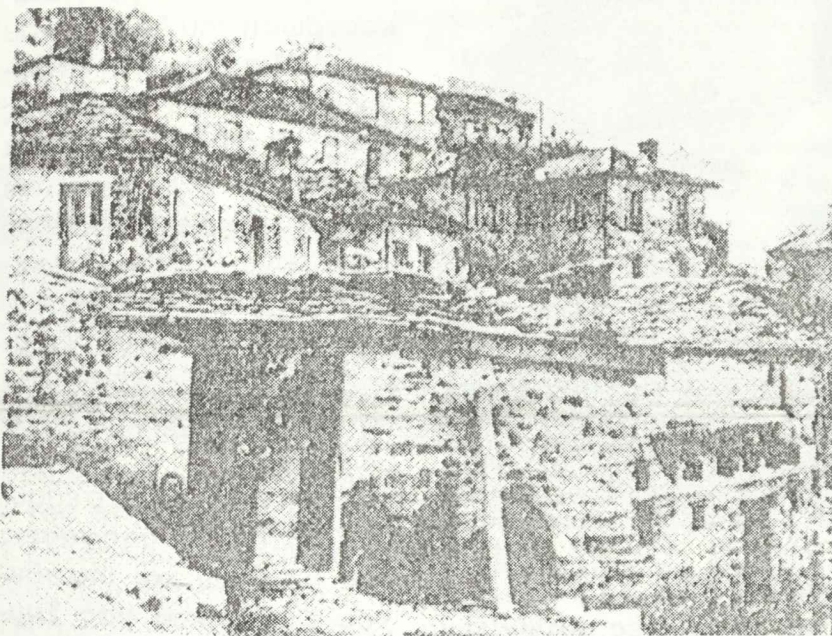
Περιοδική έκδοση του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 80, Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1997. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Τ.Θ. 26, 45002 ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Τηλ. 0651/39176

Κληρονόμοι ...παραδοσιακών σπιτιών

και με ανθρωπιά και ειλικρίνεια...) τα συγκεκριμένα και υπάρχοντα σήμερα προβλήματα για τη διατήρηση και συντήρηση, κληρονομιά και διαιώνιση των ζαγορίσιων, παραδοσιακών μας σπιτιών. Γιατί, όλους μας μας ενδιαφέρει «τι μέλει γενέσθαι...»

ρίζει τα παιδιά μας και τα απομακρύνει, τα στενοχωρεί και καταστρέφει τις προσωπικές και συγγενικές τους σχέσεις. Κι υπαίτιοι είμαστε οι γονείς...



για να σωθούν και διατηρηθούν, συντηρηθούν και εξασφαλιστούν και μείνουν εσαεί τα όμορφα τα σπίτια στο Ζαγόρι.

α) Το πρώτο και μεγαλύτερο πρόβλημα γεννάται και παρουσιάζεται, όταν δεν υπάρχει Διαθήκη εκ μέρους γενικά των προγόνων. Τότε, συνήθως, όλοι θέλουμε να γίνουμε κληρονόμοι, όλοι να 'μαστε ιδιοκτήτες, όλοι να το «εκμεταλλευτούμε» και αραιά... υποχωρούμε.

Στην περίπτωση μου (αν δεν υπήρχε Διαθήκη απ' τη γιαγιά μου Τριανταφυλλιά Λέκκου, απ' το 1930, που την έχω νόμιμα στα χέρια μου) τότε οι ιδιοκτήτες θα 'ταν τουλάχιστον σαράντα σήμερα, αφού τα παιδιά της ήταν πέντε, τα εγγόνια της είκοσι και τα δισέγγονά της άνω των σαράντα.

Αυτή η περίπτωση είναι πολύ συνηθισμένη και συχνή δυστυχώς σε πολλά χωριά του Ζαγορίου και φυσικά πληγώνει πολλούς. Κι εμείς, οι νεότεροι και εμπειρότεροι, πιο πληροφορημένοι και προσγειωμένοι, γονείς και παπούδες, πρέπει να την αφανίσουμε και να την εκμηδενίσουμε, αν αγαπούμε τα παιδιά μας ειλικρινά και το παραδοσιακό μας Ζαγόρι πραγματικά, γνωρίζοντας σαφώς, ότι η έλλειψη Διαθήκης χω-

ράς και μικροσυμφερόντων. Γιατί, τότε, οι πρόγονοί μας θα φωνάζουν και θα διαμαρτύρονται, θα κλαίνε και θα εξεγείρονται, θα ελεεινολογούν και θα μας καταδικάζουν οριστικά και αμετάκλητα.

γ) Κι οι κοινοτικοί μας άρχοντες, σε τέτοιες περιπτώσεις, έχουν χρέος και καθήκον, νομίζω, να παρεμβαίνουν, φιλικά και ανθρωπικά, ειλικρινά και ανυπόκριτα. Π.χ. να ενημερώνουν (τους αφελείς και επιπόλαιους, χρυσοθήρες και διεκδικητές...) για τον κίνδυνο αφανισμού και εξαφανισμού του πρώην σπιτιού τους, προσπαθώντας να τους πείσουν για μια σωστή και προσγειωμένη, σωτήρια λύση. Γιατί, αύριο, το χωριό τους θα χάσει ένα σπίτι στον Πέρα, ή στον Κάτω Μαχαλά και θα το βλέπουν και θα στενοχωρούνται και η συνειδήσή τους θα τους ελέγχει συνεχώς και αυστηρώς, αλλά ματαιώς.

Ακόμη, να προσπαθήσουν, προσεχώς, να εξασφαλίσουν εύκολα κι ανθρωπικά στεγαστικά δάνεια απ' το καθεύδον κράτος μας, που βλέπει τώρα την καταστροφή στο Ζαγόρι μας, αφελώς και επιπολαιώς και δεν ενεργοποιείται, ουδέ κατ' ελάχιστον.

δ) Αλλά, κι ο κάθε Εξωραϊστικός και Πολιτιστικός Σύλλογος δεν θα πρέπει να μένει αδρανής και απαθής στην περίπτωση της κατάρρευσης παραδοσιακών σπιτιών σ' ένα χωριό του Ζαγορίου.

Έτσι, στις Γενικές του Συνελεύσεις και στις καθημερινές συνομιλίες όλων, πρέπει να επισημαίνει και να μεγιστοποιεί, να προβάλλει και να αναλύει αυτό το μέγιστο πρόβλημα της κατάρρευσης και του εξαφανισμού των ιστορικών πλέον και παραδοσιακών σπιτιών μας, κάθε χωριού του Ζαγορίου και φυσικά και του Δικορφου. Η επένδυσή στους ισχυρογνώμονες, στους ανυπόχωρητους και στους δεκαρολόγους... συνήθως ωφελεί και ποτέ δε θλάπτει, μας βεβαιώνει η εμπειρία όλων μας.

Ελπίζω, (τελειώνοντας) από δω και πέρα να δούμε προσγειωμένα και ανθρωπικά, ειλικρινά και υπεύθυνα τη συντήρηση και διατήρηση των όμορφων ζαγορίσιων σπιτιών μας. Ωστε, τα πανέμορφα σπίτια μας να ζήσουν ακόμη αιώνες και η ιστορία να μας καταγράψει ως ειλικρινείς και τέλειους συντηρητές της παραδοσιακής ζαγορίσιας ομορφιάς κι όχι ως επιπόλαιους και σκληρούς συμφεροντολόγους... των αγαθών των γονέων μας. Αμήν...

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

Όλοι οι ζαγορίσιοι και ειδικά οι Δικορφιώτες (που δεν κήκε το χωριό μας από τους Γερμανούς, το 1943, κι έχουν άριστη και πασίγνωστη πλέον παραδοσιακή εικόνα) έχουμε χρέος και καθήκον να διατηρήσουμε και συντηρήσουμε, να διαφυλάξουμε και να εξασφαλίσουμε τα σπίτια των γονέων μας και των παπούδων μας, που ξεκίνησαν απ' τον 17ο αιώνα και φτάνουν μέχρι σήμερα, σε άριστη εικόνα.

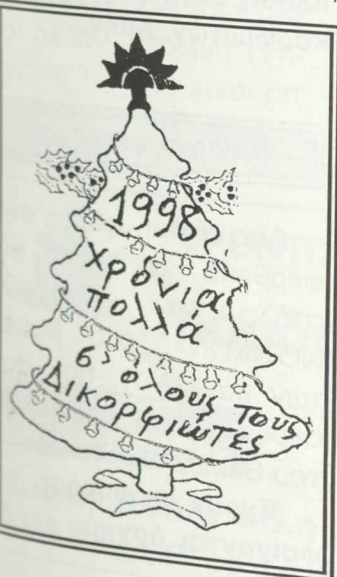
Ο κίνδυνος εξαφάνισης και κατάρρευσης αυτών, των παραδοσιακών σπιτιών μας, πρέπει να μας προβληματίζει και να μας ανησυχεί, να μας διεγείρει και να μας στενοχωρεί, ως γνήσιους, ειλικρινείς και ευαίσθητους απογόνους.

Και φυσικά, πρώτους που πρέπει να ξεσηκώνει η κατάρρευση και η απώλεια... είναι οι νόμιμοι και γνήσιοι κανονικοί και πραγματικοί κληρονόμοι αυτών των παραδοσιακών σπιτιών.

Όμως, το πρόβλημα γεννάται και δημιουργείται συνήθως, όταν είναι πολλοί οι κληρονόμοι ενός και μόνο σπιτιού... (αδέρφια και ξαδέφφια...).

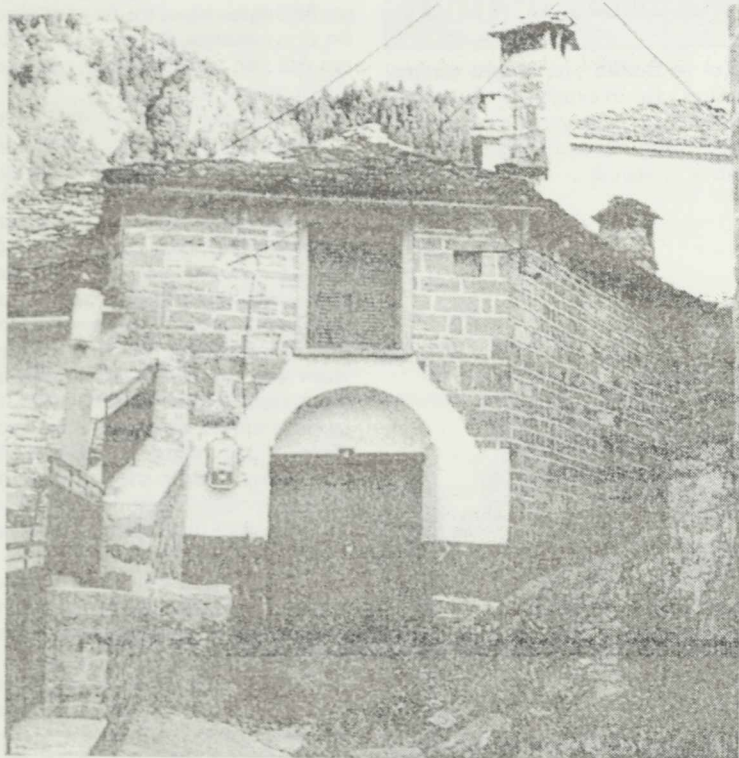
Αλλά, και η έλλειψη Διαθήκης εκ μέρους των γονέων και παπούδων μας, η ασυνεννοησία, η μη στενή και ειλικρινής σχέση και συνεργασία, η μη αδελφική προσέγγιση και αγάπη, οδηγούν ασφαλώς σε πλείστα προβλήματα και μέγιστες δυσκολίες και τελικά στην κατάρρευση και τον εξαφανισμό των όμορφων παραδοσιακών μας σπιτιών, που όλοι θαυμάζουμε, όμως σκληρά καταδικάζουμε σε τελική και αναπόφευκτη εξαφάνιση, λόγω ασυνεννοησίας και εγωκεντρικής συμπεριφοράς, ανυποχώρητης διεκδίκησης και υπέρμετρου εγωισμού.

Ας δούμε λοιπόν (χωρίς πάθος



ΨΕΛΙΑ... ΣΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ

Στις 15 Νοεμβρίου 1997, ημέρα Σάββατο, δυο σπίτια, του Κάτω Μαχαλά, κήκαν στο Δίκорφο. Το σπίτι τσ' Πανουραίας τ' Κραν' (που βλέπετε και στην εικόνα) δεν υπάρχει



πια... Κι ήταν σπίτια παραδοσιακά και όμορφα, που στόλιζαν τον Κάτω Μαχαλά και πήγαιναν για επισκευή και ανακαίνιση.

Αλλά, αντί για ανακαίνιση ήρθε η καταστροφή κι αντί για επισκευή ήρθε ο εξαφανισμός τους.

Δε γνωρίζουμε τις αιτίες

ΣΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ

(Β' κατηγορίας)

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΖΑΓΟΡΙΣΙΑ ΚΟΥζίΝΑ

Χαρείτε τις διακοπές σας
στο μαγευτικό και παρθένο
περιβάλλον του χωριού μας.

Κοινότητα: 0653 61.226
ΤΗΛ. Ξενώνα: » 61.470
Αθήνα: » 99.23.585

Ενδοκοινοτικά

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΕΡΓΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

και τις αφορμές που προήλθε η φωτιά. Γι' αυτό είναι χρέος και καθήκον όλων των υπευθύνων να διαφωτίσουν και να ενημε-

Με καλούς ρυθμούς προχωρούν γενικά τα έργα της Κοινότητάς μας. Ο δρόμος προς Νεκροταφείο, η επισκευή κάτω απ' τα σπίτια του Κάτω Μαχαλά, που κινδύνευαν απ' τις καταπτώσεις, έχουν ολοκληρωθεί.

Αναμένεται τώρα η πλακόστρωση του δρόμου του Πάνω-Μαχαλά και η τσιμεντόστρωση της οδού της 28ης Οκτωβρίου, δίπλα στο Μπαγδούλ, που είναι πολύ αναγκαίες να γίνουν, αλλά λόγω των φθινοπωρινών βροχών και της δυσκολίας του χειμώνα δεν μπορούν να υλοποιηθούν τώρα και να ολοκληρωθούν χειμωνιάτικα.

Ελπίζουμε και πιστεύουμε, αυτές οι αποφάσεις του συνετού και υπεύθυνου Κοινοτικού μας Συμβουλίου και του εξαιρετικού και δραστήριου Κοινοτάρχη μας να υλοποιηθούν την ερχόμενη Άνοιξη του '98. Τότε, το Δίκорφο θα 'ναι ομορφότερο και καλύτερο, αξιοπρεπέστερο και πιο ολοκληρωμένο.

ΔΥΣΜΕΝΗΣ ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΙΕΡΕΑ

Προ δύο μηνών μετετέθη δυσμενώς απ' το χωριό μας ο ιερέας, που υπηρέτησε επί δέκα-πέντε συνεχή χρόνια στο Δίκорφο κι ήταν αποδεκτός και κατανοητός, ειλικρινής και αποδοτικός, ύστερα βέβαια απ' τον αξέχαστο και διακεκριμένο, δικό μας παπα-Σταύρο.

«ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Η πλειονότητα των χωριανών μας λυπήθηκε γι' αυτή τη μετάθεση και θα παρακαλούσε πολύ (αν την ακούει και την προσέχει κανείς...) να επανέλθει ο καλός και ειλικρινής εκείνος λειτουργός στο Δίκорφο. Γιατί και άριστα τελούσε λειτουργίες και εσπερινούς κι όλους τους χωριανούς μας αδιακρίτως αγαπούσε και συμπαθούσε και κοινωνικά και ομιλητικός προς όλους ήταν.

Και βέβαια, σ' ένα έλεγχο που κάνει η Εκκλησία μας, δεν πρέπει να στηρίζεται στη γνώμη του ενός, που διαμένει στο Δίκорφο... για ένα μόνο μήνα, κι απέχει απ' τον εκκλησιασμό και τη συμμετοχή στη θεία λειτουργία... κανονικά. Αλλά να στηρίζεται στη γνώμη και την άποψη της έμπειρης και ειλικρινούς πλειοψηφίας και των υπαρχόντων ειδημόνων του χωριού.

Όλα τα παραπάνω γράφονται με γνώση και ευθύνη, αγάπη και ειλικρίνεια, θάρρος και ευθύτητα και χωρίς υποκρισία και προσωπικό όφελος και συμφέρον. Κι η Εκκλησιαστική Διοίκηση ας προβληματιστεί κι ας επανεξετάσει την Απόφασή της... Είναι ευχή, επιθυμία και παράκληση αυτή όλων των Δικорφιωτών. Αμήν.

ΒΑΨΙΜΟ ΚΑΤΚΕΛΩΝ

Δύο ακόμη φορές αναφέρθηκα ως τώρα, στη στήλη των «ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ», στο βάψιμο των κάγκελων, που είναι ακριβώς κάτω απ' το σπίτι του Θωμά του Λέκκου.

Έχουν σκουριάσει και φαίνονται άσχημα και θα

«ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ήταν πιο ωραία, αν θα φούν και προσεχτούν. Γιατί εκεί περνούν και παρκάρουν τόσα αυτοκίνητα και μας βλέπουν όλοι οι ξένοι και μας κρίνουν και μας συγκρίνουν.

Είμαστε ζαγορίσιοι και πρέπει να 'μαστε νοικοκυραίοι και καθαροί, οργανωμένοι κι αξιοπρόσεχτοι.

Ελπίζω την επόμενη Άνοιξη αυτό και άλλα παρεμπερή εργάκια να γίνουν, γιατί ούτε χρήματα πολλά απαιτούνται, ούτε μέγιστα κεφάλαια χρειάζεται.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Πίσω απ' την εκκλησία του Αγίου Μηνά και δίπλα στο βορεινό της τοίχο υπάρχει ένα μεγάλο παλιό και χαλασμένο δέντρο, που κινδυνεύει κάποτε να πέσει στη σκεπή της εκκλησίας και να προκαλέσει ζημιές.

Καλό θα είναι, νομίζω, έγκαιρα κάποτε να κοπεί αυτό το δέντρο, ώστε να μην προκαλέσει ανησυχίες σ' όλους μας μελλοντικά.

Και βέβαια, η Εκκλησιαστική Επιτροπή έχει το λόγο και την ευθύνη για το λόγο θέμα και ελπίζουμε έγκαιρα και σωστά να δράσει, αφού η εκκλησία μας είναι πλέον ιστορική (χτίστηκε το 1778) κι είναι απ' τις καλύτερες του Ζαγορίου.



ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ 4ης ΔΕΣΜΗΣ

πρόοδος

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Διεύθυνση: Λυδία Φίλη
Βλαχλείδη 9, Β' ορ. Γρ. 9 Ιωάννινα - Τηλ.: 26004

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΤΜΗΜΑΤΑ

- Γυμνασίου-Λυκείου όλων των μαθημάτων
- Τμήματα Ιστορίας Γ και Δ Δέσμης
- Έκθεσης όλων των Δεσμών
- Και όλα τα μαθήματα της Δέσμης

Ενδοκοινοτικά

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΑΪ-ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΣ

Απ' τον Οκτώβρη του 1993 είχα επισημάνει και τονίσει στα «Δ.Ν.» την ανάγκη ανακαίνισης του



παραδοσιακού καμπαναριού του ΑΪ-Γιάννη μας, που 'χε καταρρεύσει, λόγω σεισμού, προ πολλών ετών.

Η πρόχειρη, βιαστική και μη παραδοσιακή επισκευή του δεν ταιριάζει με την εμφάνιση και μορφή του ναού της εκκλησίας του και του Δικόρφου γενικότερα, που όλα είναι πλέον ιστορικά και παραδοσιακά.

Όλοι οι παλιοί Δικорφιώτες θυμούμαστε εκείνο το πανέμορφο και παραδοσιακό καμπαναριό και συνεχώς το νοσταλγούμε. Σήμερα δε ευκαιριακά το

βλέπετε στη φωτογραφία των «Δ.Ν.»

Πρότασή μου λοιπόν και σκέψη μου είναι η πανομοιότυπη ανακατασκευή εκείνου του καμπαναριού. Και σ' αυτό μπορούμε όλοι μας να συμβάλουμε και να βοηθήσουμε.

Και βέβαια δεν απαιτούνται πάμπολλα χρήματα γι' αυτό το έργο.

Τώρα, που γυρίστηκε η πλάκα του ναού του ΑΪ-Γιάννη μας, μπορεί να γίνει κι αυτό για το καμπαναριό του, ώστε το παραδοσιακό Δίκорφο να 'ναι πανέμορφο και πλήρως ολοκληρωμένο.

Επαναλαμβάνω, ότι ο Εξωραϊστικός μας Σύλλογος, πρέπει να πρωτοστατήσει σ' αυτή την υπόθεση (εξωραϊστικός γαρ...), αλλά και ο καθένας από μας τους Δικорφιώτες να συμμετάσχει εμπράκτως και συγκεκριμένως στην ωραία αυτή προσπάθεια.

Εγώ προσωπικά δηλώνω και υπόσχομαι (για να μη λέω και γράφω μόνο λόγια...) ότι θα δώσω στον Εξωραϊστικό μας Σύλλογο (όταν και αν κάμει αυτή την αναγκαία συγκέντρωση χρημάτων...) το ποσό των είκοσι (20.000) χιλιάδων δραχμών.

«Αμ' έπος... αμ' έργον...» λοιπόν, αγαπητοί μου και αξέχαστοι Δικорφιώτες, ανά την Ελλάδα.

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ ΤΩΝ «ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ»
ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ
1-12-1997

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Δρχ.
Παναγιώτου Αγγελική 10.000
Σορβάκης Γιώργος 5.000

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

- Στον αγαπητό μας έγγονο Θεοδωρή Ντούσκα, που εισήχθη στη Φαρμακευτική Σχολή Αθηνών, εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια.
παππούς, γιαγιά Σορβάκου

ΔΩΡΕΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

- Η Αγγελική Παναγιώτου το γένος Αργύρη πρόσφερε στην εφημερίδα μας. Σε μνήμη του συζύγου της Κων/νου Παναγιώτου, 50.000 δρχ. Σε μνήμη του αδερφού της Φίλιππα Αργύρη, 10.000 δρχ.
- Ο Βαγγέλης Λέκκος πρόσφερε στην εφημερίδα μας 10.000 δρχ. σε μνήμη του πατέρα του, Βελισσάρη.

Προ τριών ετών περίπου, είχα αναφερθεί σ' αυτό το σπουδαίο, σημαντικό, οξύτατο και φλέγον πλέον θέμα και πρόβλημα του χωριού μας. **Δηλαδή, στην εξεύρεση και εξασφάλιση, στην ύπαρξη και διάθεση μαύρης πλάκας για τα παραδοσιακά και ιστορικά πλέον σπίτια του Δικόρφου.**

Και καμία ενέργεια δεν είδα. Και ουδεμία κίνηση διαπίστωσα. Και καμία ανησυχία και έντονο προβληματισμό δεν αισθάνθηκα... Κι αυτό με ανησυχεί και με στενοχωρεί, με προβληματίζει και μου διαλαλεί: «**Πώς θα "γυρίσουμε" τα σπίτια μας αύριο; Πού θα βρούμε μαύρη πλάκα; Ποιος θα μας τη φέρει; Από πού θα τη βγάλουμε και θα την εξασφαλίσουμε στο Δικόρφο;**»

Ας δούμε όμως το ζήτημα και πρόβλημα αυτό **ψυχραιμα και λογικά, προσγειωμένα και ανθρώπινα.**

Η διατήρηση και συντήρηση των παραδοσιακών οικισμών του Ζαγορίου (και το Δικόρφο είναι εκ των πρώτων και σπουδαιότερων...) **απαιτεί την ύπαρξη και διάθεση, κυκλοφορία, πώληση και αγορά μαύρης πλάκας, για το «γύρισμα» των σπιτιών μας και την ανακαίνιση και αναπαλαίωσή τους γενικά.** Χωρίς αυτή τη μαύρη πλάκα δεν μπορεί να γίνει καμιά σωστή επισκευή στον παραδοσιακό μας οικισμό, που λέγεται Δικόρφο και πάει να γίνει γνωστός πανελληνίως.

Και μέχρι πρότινος είχαμε σχεδόν όλοι μια καλύβα (αποθήκη ζωοτροφών) και αξιοποιούσαμε τη μαύρη πλάκα της (αφού δεν τη χρησιμοποιούσαμε πλέον...) τοποθετώντας την στην κύρια κατοικία μας. Ή βρήκαμε μαύρη πλάκα από άλλα παλιά γειτονικά μας σπίτια και εγκαταλελειμμένα και «γυρί-

Μαύρη πλάκα... του Δικόρφου

ζαμε» τη γενέθλια κατοικία μας.

Σήμερα όμως, εν έτει 1998 (και μετά την εξάντληση όλων των παραπάνω πηγών) το οξύ πρόβλημα της εξεύρεσης αγοράς, προμήθειας και εξασφάλισης **της ανύπαρκτης πλέον μαύρης πλάκας καθίσταται δυσχερέστατο και δυσεπίλυτο, αφού καινούργια πλάκα πλέον δεν εξάγεται και δεν διατίθεται στο όμορφο χωριό μας.**

Όμως, τα σπίτια μας δεν παύουν να θέλουν και να απαιτούν επειγόντως πλέον συντήρηση και διατήρηση, αφού η παλιά πλάκα τους φθείρεται και κατακομμιάζεται, αφανίζεται και εκλείπει σιγά-σιγά και σταθερά.

Όλα τα παραπάνω προβλήματα και τις σκληρές δυσκολίες **τα αντιμετωπίζει σήμερα, ή θα τα βρει αύριο μπροστά του, ο κάθε Δικορφιώτης.** Γι' αυτό, κάτι πρέπει να γίνει εκ μέρους όλων μας: αρχόντων και αρχομένων, κοινοτικών Συμβούλων και απλών πολιτών, νομαρχιακών υπευθύνων και ευαίσθητων ηγετών. **Γιατί οι ευθύνες μας θα 'ναι μεγάλες και αδικαιολόγητες κι οι πρόγονοί μας ασφαλώς θα μας κατακρίνουν και θα διαμαρτύρονται ουρανόθεν και νυχθημερόν.**

Κατά τη γνώμη μου, το πρώτο που πρέπει να γίνει, είναι η συνειδητοποίηση και η ύπαρξη του προβλήματος εκ μέρους όλων των Δικορφιωτών (πράγμα, που συμβαίνει, νομίζω).

Δεύτερον, να δραστηριοποιηθούν και να ενεργοποιηθούν οι σημερινοί και αυριανοί μας Κοινοτικοί Σύμβουλοι

και ο Εξωραϊστικός μας Σύλλογος. Να σκεφτούμε και να συσχεφτούμε, επαρκώς και πρακτικώς. Να ενημερώσουμε και να προβληματίσουμε την αδρανή και πολλάκις απληροφόρητη Πολιτεία μας για το μέγιστο θέμα και πρόβλημα, **ώστε να μας βοηθήσει (όσο μπορεί...) οικονομικά και διοικητικά, πρακτικά κι αποτελεσματικά, λέγοντας και τονίζοντάς της, ότι η μαύρη πλάκα χάνεται απ' το χωριό μας.**

Τρίτον, να ανασκουμπώσουμε όλοι μας και να λάβουμε πρακτικά και αποτελεσματικά, συγκεκριμένα κι αποδοτικά μέτρα για τη σωτηρία των σπιτιών μας κι όχι με λόγια μόνο (προφορικά, ή γραπτά, όπως κάνω εγώ αυτή την ώρα...) να διαλαλούμε το πρόβλημα.

Π.χ. Κοντινά και γειτονικά μας χωριά **πρέπει νά 'ναι οι πρώτοι συνεργάτες και βοηθοί για την ανεύρεση και εξασφάλιση μαύρης πλάκας.** Γιατί οι δύο και οι τρεις λύνουν καλύτερα και ευκολότερα ένα πρόβλημα. **Δικόρφο, Ελάτη, Κήποι και Καλωτά** μπορούν να συνεργαστούν π.χ. και εμφανώς να ενεργοποιηθούν, για την ανεύρεση μαύρης πλάκας.

Τελειώνοντας, θα έλεγα: **Ας μη περιμένουμε τον από μηχανής Θεό να μας φέρει τη μαύρη και παραδοσιακή μας πλάκα πάνω απ' τα σπίτια του Δικόρφου εύκολα και γρήγορα, άνετα και άμεσα...** Ούτε να περιμένουμε απ' τη δυσκίνητη και πολλάκις όκηνη Πολιτεία μας να συμμετάσχει, πρωτοστάτουμε και αγχωμένη. Γιατί, εμείς πάσχουμε απ' αυτό το πρόβλημα κι εμείς, επομένως, είμαστε αναγκασμένοι

και υποχρεωμένοι να το λύσουμε.

Αν π.χ. πάρουμε μια ομάδα δύο, ή τριών ειδικών εργατών (Ελλήνων ή αλλοδαπών...) που θα βγάζουν μέσα απ' τη γη **μαύρη πλάκα** (όπως έκαναν οι πρόγονοί μας) και της εξασφαλίσουμε εργασία και σιγουριά για ένα και δύο χρόνια, **ασφαλώς τότε θα πετύχουμε το στόχο μας και το πρόβλημά μας θα λυθεί.** Κι αυτό δεν είναι δύσκολο, ούτε ακατόρθωτο, να γίνει... νομίζω.

Αναμένω όμως και τις απόψεις και τις προτάσεις όλων σας, αρμοδίων και συναρμοδίων, υπευθύνων και συνυπευθύνων, γι' αυτό το φλέγον και οξύτατο πρόβλημα του χωριού μας. **Θάνα η μεγαλύτερη πρακτική και θετική προσφορά για το μέγιστο αυτό πρόβλημα του χωριού μας, που ακούει στο όνομα: «Η μαύρη πλάκα του Δικόρφου... χάνεται».**

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΛΕΚΚΟΣ

ΠΟΙΗΣΗ

Καφενείο η «Ακρόπολις»

Κοντά στην πλατεία είναι η Ακρόπολις το καφενείο που συχνάζουμε εκεί μέσα και με ζέστη και με κρύο.

Σαν τα πρόβατα τρεχάτα στο μαντρί μέσα περνάμε κουτσοπίνουμε, άλλοι παίζουν και τα ντέρτια μας ξεχνάμε.

Οι πιο πολλοί συνταξιούχοι φτιάξαμε σωστό ΚΑΠΗ κι από το πρωί ως το βράδυ τάβλι, τσίπουρο, χαρτί.

Κι αρχινάμε την κουβέντα συζητάμε για πολλά... την ακρίβεια, τη μιζέρια και ψιλοπολιτικά.

Έτσι θα κυλούν οι μέρες θα διαβαίνουν τα χρόνια θ' αραιώνουν οι παρέες στα μαλλιά θα πέφτουν χιόνια.

Μα η «Ακρόπολις» θα μένει να θυμίζει την παλιά... των προγόνων μας τη δόξα τη δική μας γκαντεμιά.

Γιάννης Λέκκος